TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kohtalokas hetki

Maailman edessä on Puolan kohtalo nykyään suurena kysymysmerkkinä. Neuvosto-Venäjän voitolliset armeijat ovat jo tukkineet tien, joka johtaa Danzigista Varsovaan. Sitä myöten on kuletettu liittolaismaista sotilaallinen ja muu avustus Puolalle. Liittoutuneiden avun suojassa toivoi kapitalistien maailma voivan pelastaa Varsovan, mutta nyt on kaikki toiveet tässäkin suhteessa menetetty.

Sotilasasioita tuntevat ovat yksimielisiä siitä, että Puolan sotilaallinen asema on toivoton.

Puolan armeija väitettiin olevan hyvässä kunnossa silloin kun se alkoi hyökkäyksen neuvostovaltaa vastaan. Sen väitettiin voivan suorittaa sen, minkä edessä vastavallankumoukselliset kenraalit kukistuivat. Armeijan miesluku nousi miljoonaan ja suuren sodan rintamilta oli sinne kuletettu suuret määrät aseita ja ampumatarpeita. Läntiset suurvallat, etupäässä Ranska, lähettivät upseereita ja antoivat rahaa, vaatteita ja elintarpeita Puolalle. Mutta kaikesta tästä huolimatta on se epäonnistunut.

Sota on jokaiselle sotivalle yhteiskunnalle luja koettelemuksen kivi. Se asettaa jokaisen kansakunnan asemaan, jossa sen täytyy jännittää kaikki voimansa, kaiken elinenergiansa tarkoituksensa voittamiseksi. Jokaisella sotivalla on oma tarkoituksensa ja sisältönsä, jonka se sodalle antaa. Puolan sodan tarkoitus ei saattanut innostaa Puolan armeijaa, Puolan työtätekevää luokkaa ja talonpoikia. Armeija tunsi vastenmielisyyttä rikoksellista hyökkäystä maata vastaan, jolta he olivat saaneet valtiollisen vapautensa. Ja siitä johtui armeijan moraalin särkyminen. Asema kävi epätoivoiseksi komentajillekin. Ne ryhtyivät terroriseeraaviin tekoihin. Perustettiin imperialistinen diktatuuri, raudan luja valta ja aijottiin pakottaa kansajoukot vasten tahtoaan vuodattamaan viimeisen veripisaransa sodassa. Mutta kaikki se päättyi suurimpaan onnettomuuteen. Armeija joutui pakokauhuun, häviö seurasi häviötä kintereillä. Pääasiallisimmat ja sotilaallisessa suhteessa tärkeät asemat menetettiin jo viikkoja sitten. Armeija on perääntynyt järjestelmällisesti, mutta kuitenkin huomattavassa epäjärjestyksessä. Miehiä karkaa taistelulinjalta. Upseeritkin pakenevat. Pakenevia on suuria joukkoja.

Taudit leviävät maassa levittäen turmaa. Nälkä hätyyttää työläisiä. Valtiollinen sekasorto on yleinen. Jokainen häviävä armeija levittää sitä kulovalkean voimalla. Työväenluokan tyytymättömyys pukeutuu selviin vallankumouksellisiin muotoihin. Ne järjestävät mikä sekasorron keskellä niille on mahdollista.

Kapitalistinen Puola on tuhon oma. Työväenluokan Puola on nousemassa. Sitä pelkää koko maailman kapitalismi. Ne luulevat sen kautta bolshevismin tunkeutuvan Saksaan ja sieltä länsimaihin. Kapitalistisen sanomalehtien renkituvissa puhutaan maailman "sivistyksen" vaarasta, "sivistyneen" yhteiskunnan tuhoavasta voimasta ja he pelkäävät. He pelkäävät luonnollisesti riistoetujensa menettämistä, mutta heidän epärehellisyytensä estää heitä tunnustamasta sitä.

Tunnettua on maailman imperialistien juonittelut Neuvosto-Venäjää vastaan. Puolan sota oli viimeinen suunnitellussa sotaketjussa sitä vastaan. Sille annettu avustus on osottautunut tehottomaksi. Ja viime viikon lopulla siitä syystä alettiin puhua uudesta suursodasta Venäjää vastaan. Diplomaattista tietä vaadittiin Venäjää pysähdyttämään armeijansa. Vaadittiin sen tekemään rauha viheliäisten Puolan riistäjäkätyrien kanssa. Ja kun ensimäiset aseleponeuvottelut keskeytyivät viime viikolla siitä syystä, että Venäjän edustajat tahtoivat rakentaa välirauhan perusteille, jotka estäisivät Puolan ryöstäjien uudelleen varustautumasta Venäjää vastaan, niin liittolaismaissa alettiin muodostaa mielipidettä Venäjän "valloittavista" ja imperialistisista tarkoituksista. Uhattiin ja vaadittiin. Lauvantain aikana maailman tilanne viippui merkillisellä tavalla tasapainossa. Diplomaatit olivat hämmästyneitä ja selittivät kysymyksen olevan sodasta tai rauhasta samalla tavalla, kuin noina ikimuistettavina heinäkuun viimeisinä päivinä vuonna 1914. Sunnuntaina kokoontui sitte liittoutuneiden ylineuvosto Lontoossa. Oli kysymys mitä tehdään Puolan avustamiseksi. Epätoivoisin mielipide ennusti sen kokoontuvan päättämään suuresta maailman sodasta punaisia vastaan. Mutta konferenssi ei tehnyt juuri mitään ratkaisevaa. Se päätti tukea Puolaa. Mutta kysymyksessä olevat maat ovat sitä tukeneet kaiken aikaa varoilla, ammukkeilla ja upseereilla, joilla keinoin nytkin sitä päätettiin avustaa. Päätettiin myöskin ylläpitää saartoa Venäjää vastaan. Saarto on ollut voimassa kaiken aikaa, mutta se ei ole tuottanut voittoa Koltshakille, Denikinelle eikä muille ja se ei näy tuottavan voittoa Puolalle, joka edustaa näiden valkosten asiaa.

Minskissä kokoontuu pian uusi Venäjän ja Puolan edustajisto. Sen tuloksia odotetaan nyt Lontoossa ja Pariisissa. Mutta kaikki seikat viittaavat siihen, että lohdutusta puolalaisten menetettyyn asemaan ei enää tule

Porvarilehdet tunnustavat avoimesti kapitalistisen maailman olevan merkillisen kriitillisessä tilanteessa. Englannissa on viime pyhänä toimeenpantu jättiläismäisiä voimanäytteitä Neuv.-Venäjän puolesta, saartoa, sotaa ja Puolan avustamista vastaan. Ranskassa elää niinikään voimakas mielipide tämän puolesta. Italia on katkassut kaikki yhteytensä neuvotteluista Venäjää vastaan. Ja Lontoo ihmettelee, Pariisi kiristää hampaitaan, lupaa yrittää, lupaa lyödä. Mutta Lloyd George, joka kuulee Englannin työväestön puhuvan, kieltää, pidättelee, koska hän tietää ja tuntee, että isku kimpoaisi turmiollisia seurauksia aikaan saattaen takaisin. Porvarillisen Puolan päivät ovat siis lyhyet.

SOTA VEI "VAPAAKILPAILUN"

Englannissa ovat rautatiet yksityisillä ja n. s. "vapaa kilpailu" oli ennen sotaa se, jonka piti määrätä yleisön ja valtion edut tällä alalla. Mutta sodan puhjettua ei hallitus luottanut tähän vapaan kilpailun lakiin, vaan katsoi maan turvallisuuden vaativan rautateiden ottamista valtion hallinnon alle. Ja niin hallitus rupesi määräämään hinnoista, palkoista ja yleensä liikenteestä. Yhtiön osakkaille se ei mitenkään ollut armoton, vaan takasi näille "kohtuullisen" voiton, mikä tavallisesti oli sama minkä he vapaan kilpailun vallitessa olivat saaneet.

Sodanajan opetuksista on hallitus sen verran viisastunut, että se ei luovuta enää rautatieliikennettä vapaan kilpailun hallintoon, vaan tahtoo, että valtion kontrolli rautateiden yli on edelleenkin säilytettävä. Siinä tarkoituksessa on se tehnyt esityksen liikenneministeriön edelleen säilyttämisestä ja erikoisen rautatiehallinnon perustamisesta. Ikäänkuin työväen kansallistuttamisvaatimuksen vastamyrkyksi on hallintoon tahdottu työväkikin ottamaan osaa. Sen muodostaisivat osakkeenomistajain, hallituksen määräämät ja rautatieläisten valitsemat edustajat. Kaikkiaan kuuluisi hallintoon 21 edustajaa ja osakkeiden omistajilla olisi enemmistö. Edelleen sisältää ehdotus maan jakamisen kuuteen rautatiepiiriin, mikä ajaisi muutamia yhtiöitä yhtymään ja siten edistämään trustiutumista.

Hallituksella olisi valta pakottaa tarpeelliseksi katsomansa yhtiöt yhtymään. Se ei antaisi yhtiöille mitään rahallista takuuta, mutta rahti- ja pilettimaksut määriteltäisiin niin, että yhtiölle tulisi ennen sotaa saavuttamansa voitto. Jos ylimääräistä tähän vielä tulisi, on tämiseen.
se käytettävä liikenteen kehit-

Palkka- ja työehtoja käsittelemään perustetaan erikoinen komitea. Valtiolla olisi lain mukaan valta "suojella yleisöä, taloudellista kehitystä ja kansallisia etuja".

Työväkeä, joka vaatii ensi kädessä kaivosten ja rautateiden ottamista valtion huostaan, ei tämä hallituksen esitys luonnollisestikaan tyydytä, mutta ottavat sen kuitenkin vastaan yhtenä askeleena kansallistuttamiseen päin. Kulkulaitosministeriön perustaminen pysyväiseksi sellaisilla valtuuksilla, merkitsee, että "vapaakilpailun" kannasta aijotaan ainaiseksi luopua vaikkakaan ei koko askelta uskalleta ottaa. Rautatietyöläispiirit ovat ehdotuksesta raivoissaan ja kaipaavat aikoja jotka sota vei.

LINCOLNIN KUVAPATSAS

Lontoossa, Canning puistossa, oli muutama päivä sitten juhlallinen tilaisuus. Siellä nimittäin lopullisesti paljastettiin anglo-amerikalaisen yhdistyksen tasavaltamme nimessä Englannin "kansalle" antama Abraham Lincolnin patsas Englannin pääministerin, Connaughtin herttuan ja Elihu Rootin puheilla.

Erikoisesti kiinnitti mieltämme Elihu Rootin puhe.

Hän nimittäin puhui, kuinka Englanninkin kansa on taistellut ja voittanut vapauden ja kuinka Lincoln, nuorena tukkijätkänä, sai ensimäisen sivistyksensä brittiläisen raamattuyhdistyksen kustantamasta raamatusta ja Shakespearen teoksista. Tähän linkosi vanha kettu Lloyd George vastaukseksi, että Lincoln on "yhtä hyvin meidän englantilaisten ylpeys kuin amerikalaistenkin, sillä Lincoln kuuluu kaikille kansoille". Tämän lisäksi puhui Elihu "oikeudesta, jonka kansat ovat saavuttaneet" viime vuosien aikana.

Tuntuu ilkeältä, että Lincolnin pronssisen nenän alla kaksi sellaista maailmanveljeä kuin Lloyd George ja Elihu Root pitävät puheita kansojen vapaudesta ja oikeudesta. Samoissa lehdissä, joissa kerrottiin näistä "vapaus- ja oikeuspuheista", kerrottiin m. m. Chicagon n. k. kommunistien tuomioista, aselastien lähettämisestä Danzigiin, Wrangelin joukkojen avustamisesta, "laittomia unioita" vastaan kehitetystä taistelusta ja muista sellaisista asioista, viitataksemme vain muutamiin etualalla oleviin päivänkysymyksiin vapauden ja oikeuden jakamisesta oikeaan ja vasempaan.

Pronssinen kuva on tietysti vain kuva, mutta siihen voidaan kiinnittää kaikenlaisia asioita. Lincolnin elämäntyö on jotakin päinvastaista mitä mainitut herrat edustavat. Voidaanpa sanoa, että Elihu on saavuttanut maineensa niiden kansalaisvapauksien tuhrijana, joita Lincoln yritti pysyttää tähän maahan. Ja että tällä alalla on päästy jo koko pitkälle, riittänee kun muistamme, että Lincolnin kotimaassa Amerikassa Debs, presidentinehdokas, on vankilassa siitä syystä että uskalsi käyttää puhevapautta. Onneksi Lincolnille Elihu Root syntyi myöhään, muuten hänen pronssista kuvapatsastaan ei vietäisi kuninkaalliseen hovipuistoon tyhmien juhlapuheiden keskelle, vaan saisi hän asunnon jossain tämän maan vankilassa. Mahdollisesti olisi hän Debsin koppitoveri.

Ilveilevät kustannuksellasi Aaprahami parka. — Työmies.

SOSIALISTEILTA KIELLETTY UUSI KUULUSTELU

MINNEAPOLIS. — Tuomari Page Morris kielsi Yhdysvaltain piirioikeudessa lauantaina uuden kuulustelun Jacob Bentallilta, joka on aikaisemmin ollut sosialistien ehdokkaana Minnesotan kuvernööriksi.

Kolme vuotta sitten piti Bentall puheen Hutchinsonissa, Minn., jonka johdosta hänet asetettiin syytteeseen tyytymättömyyteen ja kapinallisuuteen kehotuksesta Yhdysvaltain maa- ja meriväen keskuudessa.

Jack Carney, joka on ollut syytteessä värväyksen ehkäisemisestä, sai saman kohtalon osakseen. Häneltäkin kiellettiin uusi kuulustelu. Carney on ollut kuulusteltavana Chicagossa samanluontoisessa asiassa useitten muitten Kommunistisen Työväenpuolueen jäsenten kanssa.

Kieltäessään Carneyltä uuden kuulustelun selitti tuomari Morris että kuka tahansa kannatti Venäjän bolshevikista hallitusta, ei ollut oikeutettu saamaan suojelusta Yhdysvaltain perustuslain suojassa.

"Meidän perustuslakiamme", sanoi tuomari, "ei ole koskaan aiottu suojaksi sellaisille käärmeille ja he tulevat saamaan sangen vähän huomiota tässä oikeudessa. Carney yritti saada aikaan tyytymättömyyttä armeijassa ja ehkäistä värväystä julkasemassaan lehdessä", sanoi tuomari.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Venäjän komm. puolue ja ammatilliset liitot

Venäjän kommunistipuolueen viime talviselle kongressille esitti G. Sinovjev seuraavat teesit eli väitöslauselmat ammattiyhdistysliikkeesta:

1) Sellaisen maan ammattiliittojen tehtävät, missä porvaristo on riistetty ja neuvostohallitus lujittunut, ovat perustuksiaan myöten erilaiset kuin kapitalististen maiden ammattiliittojen tehtävät. Neuvosto-Venäjän ammattiliittojen ei tarvitse pitää itseään työläisten suojelijana heidän myydessään työvoimaansa. Entistä työvoiman yrittäjä-ostajaa ei enää ole olemassa. Pienen ja keskisuuren yrittäjäurakoitsijan y. m. s. puolelta tapahtuvaa riistoa vastaan käyvät taistelua ei ainoastaan ammattiliitot vaan koko neuvostovaltion koneisto.

2) Neuvosto-Venäjän ammattiliittojen tehtävät ovat etupäässä järjestöllis-taloudellisella alalla. Oikean määritelmän mukaisesti, joka on esitetty meidän puolueohjelmassamme, ammattiliitot Venäjällä ovat kutsutut huolehtimaan katkeamattomasta yhteydestä valtakunnan keskushallituksen, kansantalouden ja työläisten laajojen joukkojen kesken. Osanotto maan taloudellisen elämän järjestämiseen ja säännöstelemiseen (kansantalousneuvostoelinten välityksellä), osanotto työvoiman jakamiseen ja luetteloimiseen, työn tuottavaisuuden kohottamiseen, valmistusnormien säätäminen, täydellinen ehdottomuus ja avonaisuus työarmeijan kannattamisessa, osanotto tariffien laatimiseen, taistelu työläisten sen osan egoistisia nurkkakuntaharrastuksia vastaan, jotka takapajuisuutensa johdosta vielä pitävät proletaarista valtiota tavallisena työnantajana j.n.e. — sellaisia ovat Neuvosto-Venäjän tuotantoliittojen päätehtävät.

3) Ollen mitä laajimmille proletariaatin ja puoliproletariaatin kerroksille kommunismin käytännöllisinä koulina, Venäjän nykyaikaiset tuotantoliitot samalla kuuluvat yhdistettynä osana valtiovallan yleiseen koneistoon, ovat yhtenä työväen valtiollisuuden elimenä, alistuen neuvostojen alaiseksi, jotka ovat proletariaatin diktatuurin historiallisesti määrätty muoto.

4) Katsoen välttämättömäksi tuotantoliittojen valtakunnallistuttamisen V. K. P:n puoluekokous katsoo että tällaiseen valtakunnallisttamiseen tulee mennä asteettain, ettei ole minkäänlaista tarvetta jouduttaa jo kaksi vuotta sitten alkanutta täysin normaalisesti edistynyttä valtakunnallistuttamisen prosessia.

5) Jokaisessa tuotantoliitossa tulee olla olemassa laajasti järjestetty, kurinalainen kommunistien fraktioni (puolueryhmä). Mikään ammattiliiton puolueryhmä ei ole mitään muuta kuin paikallisen järjestön puolueosasto. Paikallisten ammattiliittojen yleinen kaupunkifraktioni kokonaisuudessaan on paikallisen järjestön puolueosasto. Paikallisten ammattiliittojen yleinen kaupunkifraktioni kokonaisuudessaan on paikallisen puoluekomitean alainen. Ammattiliittojen yleisvenäläinen Keskusneuvoston fraktioni on V. K. P:n K. K:n alainen. Kumminkin puoluekomitea kokonaisuudessaan ohjaten ammattiliittojen työn aatteellista puolta ei milloinkaan saa ryhtyä ammatiliittojen pikkumaiseen hoihoamiseen, vaan jokapäiväisen käytännöllisen työn johto jätetään liiton fraktionille.

6) Ammattiliittojen paikalliset neuvostot kaikissa taloudellisen politiikan kysymyksissä ehdottomasti toteuttavat ammattiliitojen yleisvenäläisen neuvoston päätökset, minkälaiset myönnytykset niin kutsutulle paikallispolitiikalle eivät käy päinsä. Tariffipolitiikka, työpäiväkysymys, elintarvepolitiikka j.n.e. määrätään ehdottomasti yleisvenäläisessä mittakaavassa.

7) Puoluekokous hylkää sen ajatuksen, että puolueen muka tulee käsitellä ainoastaan politiikan kysymyksiä ja liittojen sen sijaan taloudellisia kysymyksiä. Puoluekokous hylkää sen väärän näkökannan, että muka puolue toisaalta ja ammattiliitot toisaalta ovat tasaoikeutettuina ja yhtäarvoisina järjestöinä, joiden työväen politiikan kysymyksissä ja muissa suurissä kysymyksissä tulee olla kahtena sopimuspuolena. Puoluekokous on sitä mieltä, että kommunistien ammattiliittojen keskuudessa suorittama työ on vain osa koko kommunistisen puolueen työstä kokonaisuudessaan. Puoluekomitea esiintyy työväenluokan taistelun kaikkien puolten yhdistelmänä (synteesinä) sen vapautuksen puolesta kapitalistisesta orjuudesta.

8) V. K. P:n ohjelma oikein on määrännyt, että yhteiskunnallisen tuotannon järjestökoneisto tulee nojautua etupäässä ammattiliittoihin. että tämän tehtävän suoritamiseksi liittojen tulee yhä enemmän vapautua ammattikuntamaisesta ahdashenkisyydestä, mutta tuotantoliitot eivät missään tapauksessa saa asettua kansantalouden valtioelinten sijalle. Tuotantoliitot ottavat osaa vastaavien osastojen (sektionien) asettamiseen kansantalousneuvostossa, mutta eivät korvaa näitä osastoja, eivätkä sekaannu siihen jokapäiväiseen juokesvaan työhön, jota korkeimman kansantalousneuvoston elimet suorittavat.

9) Taistelu taloudellista sekasortoa vastaan, joka vasta on alkamassa, vaatii mitä ankarinta keskittämistä kansantalouden hallinnossa. Menestyksellisemmästi taistellakseen taloudellista sekasortoa vastaan, joka saa pysähtyä, kun on kysymys hallinnon kollegiaalisen perustan hävittämisestä. Kollegiot voidaan säilyttää ainoastaan johtavissa elimissä, keskus- ja päähallinnoissa, kansantalousneuvoston osastoissa, sellaisissa laitoksissa kuin sähkötrusti, raskaan teollisuuden hallinnot, koneteollisuushallinnot j.n.e. Samalla nämä kollegiot pitää ehdottomasti työläistyttää saattamalla niihin riittävä määrä kokeneita työläiskommunisteja. Nämä kollegiot on supistettava 3—5 jäsenisiksi. Kollegion jäsenten toiminnan tulee olla tarkasti määrätty. Teollisuusalitoksissa, jotka suorittavat jo määrättyjä tehtäviä, voidaan kollegiohallinto viipymättä hävittää. Laitoksen etunenässä tulee olla johtajan (ttrehtöörin): niissä tapauksissa, jolloin tämä itse ei ole kommunisti, tulee hänen rinnallaan olla kommunistikomisaari.

10) Tehdaskomiteat pysytetään. Julkaistaan uusi ohjesääntö, joka tarkoin määritteele tehdaskomiteain oikeudet ja velvollisuudet siten, että tehdaskomiteoilla ei olisi oikeutta sekaantua asiain hallinnolliseen puoleen. Tehdaskomiteat voivat ottaa osaa tuotannon järjestämiseen siinä määrin tai niissä muodoissa, missä ottavat osaa ammattiliitot. joiden osastoina tehdaskomiteat ovat. Paikalliset puoluejärjestöt ovat velvolliset kiinnittämään enemmän huomiota tehdaskomiteain työhön ja ammattiliittojen tulee valmistaa kokonainen järjestelmä toimenpiteitä, jotta päästäisiin siihen, että tehdaskomiteat eivät olisi ainoastaan tuotannollisten liitojen muodollisia osastoja, vaan elimellisesti niihin kasvaneita.

11) Yhtenä tärkeimpänä tuotantoliittojen päiväntehtävänä on meidän puolueohjelmamme niiden määräysten käytännössä toteuttaminen, jotka velvottavat meitä käyttämään hyväksemme meille perinnöksi jääneitä tieteen ja tekniikan spesialisteja siten, että työläiset rinnan näiden spesialistien kanssa kävisivät pitkän työkoulun toverillisen yhteisen työn pohjalla. Tässä tarkotuksessa spesialistit tulee ottaa kukin erikoisalallaan tuotantoliittojen jäseniksi. Tarpeen mukaan liittoihin muodostetaan näiden spesialistien jaostoja ja alijaostoja ja vähitellen sen mukaan kuin nämä spesialistit työläistyvät työläisten kanssa, poistetaan kaikki näiden oikeuksia rajottavat ylimenokauden aiheuttamat rajotukset.

12) Yhdessä puolueen kanssa tulee tuotantoliittojen kaikin voimin ponnistella luodakseen teknillisten kurssien ja koulujen, työväen ja polyteknikumien y.m. verkon, jotta kykenevimmille työläisille ja talonpojille annettaisiin tilaisuus mahdollisimman pian valmistautua teknikoiksi ja johtajiksi tehtaisiin, kaivoksiin ja neuvostotiloille. Tuotantoliittojen tulee mitä tarkemmin suhtautua jokaiseen työläiseen ja talonpoikaan, joka on osottautunut lahjakkaaksi ja kykeneväksi taloudellisella alalla. Samalla tuotantoliitot ovat velvolliset taistelemaan sitä typerää pöyhkeyttä vastaan (V. K. P:n ohjelman sanat), joka ilmenee halluttomuudessa ottaa tieteen ja tekniikan porvarillisia spesialisteja tuonnon järjestämiseen ja näiden spesialistien työn väheksymisessä.

13) Työväenvelvollisuuteen siirtyminen asettaa ammattiliitoille uuden tehtävän.. Kansalaissodan ja diktatuurin aikana tuotantoliitot jo monasti ovat olleet pakotetut jäsentensä pakottamiseen. Maan pelastamiseksi nälästä ja kylmästä tulee ammattiliittojen ryhtyä tähän pakottamiseen edelleenkin.

14) Työarmeijaan siirtymisen yhteydessä huomattavaa trade-unionismin uusiintumista on ehdottomasti mitä jyrkimmin vastustettava. Työn militarisoiminen, johon Neuvosto-Venäjällä vasta on ryhdytty (työarmeijat), on ehdottoman välttämätöntä siinä tilanteessa, missä me nyt olemme.

15) Samoin on välttämätöntä vastustaa syndikalistisia virtauksia, jotka esiintyvät suunnitelmissa siirtää koko teollisuuden ja liikenteen hallinto asianomaisten ammattiliittojen käsiin ja asettaa yksityinen liitto yleisvaltakunnallisen elimen paikalle.

16) Puoluekokous huomauttaa, että ammattiliittoja uhkaa vakava epäkansanvaltaistumisen vaara. Ammattiliittojen yleisissä kokouksissa viime aikoina on käynyt vain jäsenten mitätön prosentti, liittojen elämään ottavat aktiivisesti osaa verrattain harvalukuiset ainekset, liittojen hallinnoilla ei ole aina riittävän elävää yhteyttä joukkojen kanssa ja usein tuotannolliset epäkohdat jäävät niiltä huomaamatta. Tunnustaen, että meidän ammattiliikkeemme toiminnan monet varjopuolet kaitena viime vuonna saavat selityksensä erittäin epäedullisista ja ulkokohtaisista oloista (alituiset mobilisoinnit y. m.), puoluekokous sen ohella kehottaa kaikkia kommunisteja, jotka työskentelevät ammattiliitoissa, kiinnittämään huomionsa näihin kielteisiin puoliin nykyisessä ammattiliikkeessä ja taistelemaan niitä vastaan.

17) Puoluekokous huomauttaa siitä, että järjestelmällisen taistelun välttämättömyydestä muutamien liittojen ammattikuntamaisia pyrkimyksiä vastaan, jotka liitot välistä pulustavat jäseniensä mitä vaatimuksia tahansa, unohtaen, ettei nyt niiden edessä ole entiset yksityiset työnantajat, vaan työväen valtio.

18) Erikoisena tehtävänä painostaa puoluekokous suuremman keskittämisen välttämättömyyttä nykyisten tuotantoliittojen järjestämiseksi siten, että nykyään olevat 34 yleisvenäläistä tuotannollista järjestöä supistettaisiin yhteen 20—25 järjestöksi.

19) Puoluekokous määrää, että Venäjän tuotantoliittojen tulee ottaa alote ammattiliittojen Internatsionalen muodostamiseksi. V. K. P. pitää virheellisenä sen pienen saksalaisen kommunistisen ryhmän politiikkaa, joka kieltäytyi taistelusta valkutusvallan saamiseksi ammattiliittojen sisällä ja saarnaa joukkoluopumista näistä liitoista. "Tuotantoneuvostoja" (tehdaskomiteoita) ei saa asettaa ammattiliittojen sijaan. Päinvastoin näiden komiteain tulee olla tuotantoliittojen perusosastoina Kommunistisen Internatsionalen edustajakokouksissa tulee olla osallisena ei ainoastaan kommunistien puoluejärjestöjen, vaan myös tuotantoliittojen, jotka ovat koko työllään osottaneet, että ne ovat proletariaatin diktatuurin ja neuvostovallan pohjalla. Tuotantolfiittojen Internatsionalen tulee olla Kommunistisen Internatsionalen osastona (sektionina).

Aluejärjestön asioita

PÖYTÄKIRJA

Oregon-Washington aluetoimikunnan kokouksesta 1 p. elok. 1920. Kokous pidettiin Woodlandissa, Wash.

Kokouksessa olivat saapuvilla kaikki aluetoimikunnan jäsenet. Puhetta johti Y. Tuukkanen.

Edellisen kokouksen sekä kahden ylim. kokouksen pöytäkirjat luettiin ja hyväksyttiin muistutuksitta.

Kirjuri-järjestäjä selosti toimintansa kokousten väliseltä ajalta, joka hyväksyttiin. Samoin esitti seuraavat laskut:

Kesäk. kolmannestatoista päivästä heinäkuun ensi päivään: Aluejärjestäjä-kirjurin palkka-matkakulut, posti- ja sähkösanoma- y.m. menot yhteensä $119.95. Menot heinäkuun ajalla yhteensä $138.69.

Tuloja kesäk. ajalla: Myyty kirjallisuutta $192.87, josta asiamiespalkkiota $38.57. Pearsonin osaston kesäjuhlista $51.14. Järjestön keskusvirastosta kesäkuun vero-osuus $28.90. Yhteensä $118.61.

Tuloja heinäkuulla: Myyty kirjallisuutta ja lehtiä $136.05 arvosta, josta asiamiespalkkio $27.21. Mt. Solon osaston kesäjuhlista heinäk. 3—4 päivinä $78.07. Yhteensä $165.28. Esitetyt laskut hyväksyttiin.

Luettiin kirjelmä S. S. Järjestön Agit. osaston johtajalta, jossa pyydettiin rahaa lentolehtisten kustantamiseen, joita sitten voisi jakaa vapaasti työläisten luetavaksi. Tarkotukseen myönnettiin alueen kassasta $50. Seattlen S. S. Osastolta oli saapunut $500 takaus aluetoimikunnan kirjuri-rahastonhoitajalle. Takauspaperi jätettiin Altmanin säilytettäväksi.

Oli saapunut sääntöluonnos aluetoimikunnille S. S. J. virastosta. Aluetoimikuntaan kuuluvat Portlandin osaston jäsenet valittiin komiteaan, joka luonnoksen pohjalla laatii aluetoimikunnalle säännöt.

Kirjuri esitti laatimansa suunnitelman Toverin liikkeen avustus- ja levityskysymyksistä, jonka suunnitelman yhdellä lisäyksellä oli myöskin hyväksynyt Toverin liikkeenhoitaja. Esityksen perusteella päätettiin, että aluetoimikunta laatii kirjelmän, joka kirjelmä lähetetään kaikille s. s. osastoille ja klubeilleen, jossa kirjelmässä velvotetaan osastoja ja klubeja ostamaan Toveria ulosantavan rakennusyhdistyksen osakkeita. Samassa kirjelmässä myöskin tehdään vetoumus Toverin ja Toveritaren voimaperäisemmästä levityksestä kuin mitä nyt on laita esim. suurelta osalta idän ja keskivaltioiden osastojen keskuudessa, jotka ei-